Ч. 3. Середа 16 (9) січня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Ґавсмана 9 і в ц.к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

61 засїданє I. сесиї IX. періоду.

Вчерашнє засїданє сойму відкрив Є. Е. п. Маршалок о годинї 10½ перед полуднем. Перед приступленєм до дневного порядку відчитали секретарі внесені петициї і зголошені внесеня та інтерпеляциї.

Внесеня поставили пп.: Соболевский і тов. о розділ ґімназиї в Самборі на два заведеня; дра Старжиньского о зачисленє міста Белза до громад підлягаючих законови з р. 1889 і побільшенє технічного персоналу Намістництва та помноженя числа референтів знаючих польский язик в міністерстві публичних робіт; п. Кивелюка в справі акцизи від мяса.

Інтерпелювали пп.: Т. Старух в справі одного виміру податку урядом податковим в Калуши і в справі поведеня директора шпиталя в Калуши; п. Кивелюк в справі толкованя закона о акцизі від мяса скарбовими орґанами; п. Содомора в справі громадскої дороги I. кляси Підгайцї-Вишнївчик.

З черги забрав голос пос. о. Колпачкевич і обернув ся до п. Маршалка з запитанєм, чи не хотів би середи, котра єсть навечерєм сьвята Йордану, полишити вільною від соймового засїданя.

П. Маршалок зазначивши, що нинїшний день не єсть зовсїм торжественним руским сьвятом і все в тім дни відбували ся соймові засїданя без протесту, заявив відтак, що не може присвоювати собі права до того, аби признав той день сьвятом, котре доси не було обходжене. Що дотикає вечера того дня, то бесїдник має намір полишити єго вільним, натомість дальший хід поранного засїданя, катре буде тревати до години 2 по полудни, назначить на годину 3 або 3 . Впрочім о. Колпачкевич може відкликати ся до ухвали палати.

Коли о. Колпачкевич заявив, що відкликуєся до ухвали палати, п. Маршалок краєвий відповів, що коли вечером назначить речец нинїшного засїданя, піддасть рівночасно під ухвалу палати жаданє пос. о. Колпачкевича.

Відтак забрав голос пос. др. Макух і жадав усуненя з дневного порядку першого читаня внесеня ґр. Скарбка о утворенє постійного фонду на меліорацию пасовиск і неужитків громадских, бо та справа зістала вже управильнена державним законом, а завідуванє тим фондом придїлено міністерству рільництва. Бесїдник піднїс при тій нагоді, що як той так і три прочі внесеня того посла стремлять до того, аби сойм відобрав Русинам ті користи, які признав їм центральний парлямент. Бесїдник протестує против такого поведеня, котре єсть провокацию руского народа. Дивує бесїдника також незвичайний поспіх, з яким п. Маршалок умістив ту справу на дневнім порядку, коли натомість від 15 вересня 1908 р. дуже богато поважних внесень жде до нинї на перше читанє, а навіть суть наглячі внесеня, котрі ще не були предметом нарад сойму. В тім поведеню добачує бесїдник попиранє одної партиї.

По тій промові пос. Макуха забрав пос. Т. Старух голос і закинув п. Маршалкови, немов би він не держав ся реґуляміну. Виваязала ся остра виміна слів, серед котрої п. Маршалок два рази прикликав п. Старуха до дневного порядку, а коли то не помогло, відобрав єму голос.

У відповіди на слова п. Макуха заявив п. Маршалок, що о скілько розходить ся о справу компетенциї сойму, то не може уважати єї переступленєм візваня до правительства містячого ся у внесеню ґр. Скарбка. Відтак що до укладаня дневного порядку не єсть нічим звязаний, як лиш тим, аби предложеня Видїлу краєвого і правительства ставити на першім місци, а впрочім ухвала сойму полишила єму вільну руку і з тої свободи п. Маршалок

3

Зрабованє „Реґента".

Сьміховинка — М. Блянка.

(Дальше).

— Щож ви вже видїли в Парижи? — спитав Віктор, коли вернув.

— Ми були в Люврі.

Божерови аж тепер нагадало ся зрабованє „Реґента", на що він зовсїм позабув, коли для него зійшла була зовсїм инша зірка.

— Таж там зрабували славного „Реґента" — відозвав ся він.

— Ну, так. — Але ми ще єго видїли.

— Як же то поправдї маєсь річ з тим „Реґентом"? — спитав старий.

— То диямант, що важить сто трийцять і шість каратів, а котрий француский король купив в 1717 р. за два міліони ліврів. Він належав до коронних ювелїв і єго переховували в Люврі побіч червоного дияманта і шпади цїсаря Наполеона. Отже тепер після тої вістки, яка, як оттам видите літає на червонім папери по цїлім Парижи, хтось єго зрабував. Реґента оцїнюють що найменше на десять міліонів.

— Але от що я хотів спитати: чи тут в Парижи все таке дороге?

Боже здивований видивив ся на вуйка.

— Я купив собі на двірци за два су табаки і дістав так маленько, що вистало ледви на один нюх. Та й до того ще лиха була.

— Алеж вуйку, чейже не будете Париж судити після табаки!

— Добре, добре. Але то мусиш признати, що то дуже дорога табака.

Они ішли собі дальше долї бульваром. Вуйко Відеман ішов по середині, а з правого і лївого боку били ся два серця щораз скорійше, підчас коли губи мусїли мовчати, а уши слухати розправи про вартість табаки.

Кілько разів Боже хотів звернути єго увагу на щось иншого, Відеман не забув нїколи виїхати зараз з табакою. Анї опера, анї церков Сьвятої Маґдалини, анї обеліск з Люксора не були в силї перемочи табаку. Що він на сїй дорозї більше як який десяток разів набив свою кушку табакою, сего дочислив ся Боєр з особливим гнївом.

Але обоє залюблені мали надію на пізнїйше.

Віктор Боже обіцяв ся стати нинї за провідника. А що вуйко Відеман не розумів анї словечка по француски, то міг єму предложити на вечер лиш хиба піти до якого театру ріжнородностий. Они вибрали париске касино — „Касіно де Парі".

То була на сей день послїдна надія. Віктор уложив собі вже був все дуже красно в гадках. Розуміє ся, що він сїв би собі коло Кеті. Коли би відтак музика зачала приґравати до всїляких представлень акробатів і ґімнастиків, то він би сидїв тихцем з нею, а коли би при живих фотоґрафіях затемнено салю, то він би міг і стиснути єї малу ручку.

Але не так складаєсь, як гадаєсь. Та й в сїм случаю так само було.

Коли зайшли до Касіно де Парі, Відеман розсїв ся зараз вигідно межи Віктором а Кетію. Якраз понеслись по сали грімкі оплески, коли Боже нахилив ся трохи наперед і сказав нїби байдужно по француски: Мусимо самі поговорити з собою, доки ви ще тут в Парижи.

Кеті аж налякала ся тої сьмілости. — Який ти необачний!

— Алеж моя люба, не будь дурна. Вуйко преці анї слова не розуміє. Будеш удавати, що хочеш нїби щось о проґрамі поговорити, а поправдї можеш о всїм говорити, що тобі лежить на серци.

Вуйко Відеман став недовірчиво наделухувати.

Кеті зрозуміла зараз, що їй тіточний брат радив. Она показала на якийсь інсерат в проґрамі, де поручало ся сьвіжу шинку і захвало ся фірму Превоста як найлїпшу, і сказала при тім: Не знаю, як то маю зробити. Спробую однак і дам тобі депешою знати.

— Що ви там знов розбазікали ся по француски? Знаєте, що я того не люблю!

— Бо то, знаєте, тату — відповіла Кеті зараз — я прочитала якесь француске слово, котрого не розумію а Віктор менї пояснив.

А Віктор зараз ще додав до того: Але ти добре зрозуміла? Француз має на то кілька висловів. Він може ще й так казати — і тут сказав по француски: Ти поведеш вуйка до

бдуе дальше користати. Щож до ставленя перших читань внесень, старав ся п. Маршалок все узглядн̂ювати бажаня внескодавців і з тої вигляд̂ности посли зі сторонництва пп. Макуха і Старуха користали в рівній мірі як і инші. Щож до наглячих внесень руских то п. Маршалок хотів їх поставити ще на суботнїшнім засїданю, однако на бажанє п. Левицкого відложив їх до понедїлка. Внесенє п. Макуха п. Маршалок ставить під голосованє.

В голосованю палата відкинула внесенє п. Макуха.

З дневного порядку палата передала в першім читаню справозданє Видїлу краєвого в справі увільненя доходів краєвої центральної каси для спілок рільничих від всїх додатків до податків з вимком державних додатків комісиї буджетової.

З черги ґр. Скарбек мотивував два свої внесеня зголошені на попередних засїданях.

Палата ухвалила відослати оба внесеня до комісиї господарства краєвого.

Відтак п. Козловский мотивував своє внесенє, жадаючє виданя виконного розпорядженя до закона водного з д. 14 марта 1875. Внесенє передала палата комісиї водній і приступила відтак до дальшої дискусиї над буджетом. — Промовляли: член Видїлу краєвого др. Пілят, п. Адам і Чайковский, котрий висказав надію, що санация краєвих фінансів погодить всї сторонництва і що польско-руска згода прийде, але в дорозї християньскої любови, а не в дорозї обструкциї і напастий.

На тім перервав п. Маршалок засїданє до год. 8 вечером, повідомляючи палату, що до голосу записані ще пп. Стапиньский, Левицкий, Старжиньский і Гупка.

Новинки.

Львів, дня 18 січня 1909.

— **Відзначенє.** С. В. Цїсар надав радникови правительства проф. Александрови Барвіньскому титул радника Двору.

— **Іменованя.** Львівский вищий суд краєвий іменував авскультантами: концептового практиканта Намістництва Едв. Фіца і практикантів судових: Мендля Дірегенфельда, Вас. Волод. Шавалу, Казим. Вояксвича, Порф. Бузека, Мих. Мосінґевича, Макс. Пачкевича, Пав. Гамерского, Брон. Слюсарека, Теод. Чеховского, Фр. Віґарда, Мар. Соболя, Сам. Бехера, Волод. Олексюка, дра Казим. Савицкого, Авр. Ізопескула, Кар. Тапа, Густава Рутку, Конст. Левандовского, Петра Смаля, дра Волод. Смольку, Вас. Скрипчука, дра Зигм. Гавроньского, Іґн. Мантля і Пав. Туцковского.

Львівский вищий суд краєвий іменував канцеляриїними официяльами канцелїстів: Войт. Тухольского в Добромили, Мих. Олексина в Дрогобичи, Теоф. Орищака в Ходорові і Мих. Гофманна в Скалатї, всїх з полишенєм в дотеперішних місцях службових.

— **О. князь Максиміліян Саский**, брат саского короля, проф. теольоґії на фрайбурґскім унїверситетї, прибув в пятницю рано до Львова, як гість С. Е. Митрополита гр. Шептицкого. На двірци привитали єго Екец. Митрополит і ректор духовної семинариї о. шамбелян др. Жук. О. князь Максиміліян перебуде у Львові який місяць і з вчерашним днем розпочинає виклади в рускій духов. семинариї на тему обрядів східної церкви. Крім сего буде кн. Максиміліян в певних годинах сповідати в церкві сьв. Юра на мовах нїмецкій, француский і анґлїйскій.

— **Добродий, яких би нам більше.** О. Тит. Войнаровский крилошанин львівскої капітули і посол до державної ради, зложив в „Рускім Товаристві педаґоґічнім“ 1000 К і зобовязав ся жертвувати дальше всї свої посольскі дієти на рускі приватні народні школи. Ті школи по воли жертводавця мають бути заснований по містах і місточках коломийского виборчого округа, з котрого вийшов о. Войнаровский послом.

— **Дївчина паробком.** Подібна істория як свого часу в Чернівцях, стала ся сими днями в Тарнові. Тамошна полиция арештувала якогось Володислава Зиха, паробка, котрий служив від 6 лїт в Тарнові. Зих був на службі у якогось Фідора, котрого намовив до виїзду до Америки. Жінка Фідора, котру з тої причини брала ся розпука, заявила свого наймита перед полициєю о то, що він очарував єї мужа. Зиха завели до лїкаря і там при близших оглядинах показало ся, що єсть то 18-лїтна дївчина, котра вже від довшого часу ходила перебрана за мужчину. Забавний єсть факт, що Зихівна залицяла ся до дївчат і вимановала від них гроші.

— **Нещасливі пригоди.** Дня 11 с. м. вечером підчас перевозу клєців з Люблинця нового до Чесанова привалив клєц на гостинци в новосїльскій Волі селянина Дмитра Кунцака з Люблинця нового так сильно, що гойже погиб на місци. — Дня 6 с. м. селянин з Лєвої надвірняньского повіта, Микола Грицюк, вибравши ся з ґренджолами по ріщє до громадского лїса, замерз там, а жінка з дїтьми знайшли єго там на другий день вже неживого на снїгу. Здаєсь, що Грицюк був під ту пору підпитий і поклав ся на снїг та на віки заснув. — В Борках домінїканьских, львівского повіта, утонила ся дня 5 с. м. в місцевій річцї селянка Катерина Кучура, впавши з моста до води.

— **Арештованє взломників.** До реставрациї Томіцкого при ул. Гацкій ч. 10 вломили ся в ночи з пятницї на суботу небезпечні злодїї. Сторожиха дому побачивши в реставрациї сьвітло о незвичайній порі, переконала ся, що там порають ся злодїї і післала мужа по полицианта. Полициян прийшовши казав браму замкнути і випустити злодїв з реставрациї. Злодїї однак, котрих було трох загрозили ревельверами і полициян випустив їх на улицю. На улици розпочала ся бійка. Злодїї почали стріляти а полициян добув тодї шаблї і так нею одного з них рубнув, що той повалив ся на землю. Два другі злодїї почали тодї втїкати а полициян пустив ся за одним з них в погоню і придержав єго коло Намістництва. На полициї показало ся, що єсть то знаний взломник Чорний, а єго спільниками Франц Ульріх і Кузьміньский, котрі стоять під надзором полицийним. Ульріха арештував ще тої самої ночи комісар Квятковский на Замарстинові шукаючи инших злодїв. Кузьміньского доси не зловлено. Трійка та, як здає ся, доконала недавно тому взлому до контори при улици Шкарковій ч. 3, де вкрала около 3000 К.

— **Розбишацтво у Львові.** Помічник торговельний Роберт Шляйхер, котрий оногди приїхав з Кракова до Львова і не знав нашого міста, дав знати полициї, що в ночи став ся жертвою рабунку в якімсь шинку при ул. Рейтана, куди зайшов був на вечеру. Якісь незнакомі 2 чоловіки приступили до него, приложили єму револьвер до голови і казали підняти руки до гори. Коли Шляйхер то зробив, один з напастників вирвав єму з кишенї портфель з кільканайцяти коронами і ледви нападений мав час зміркувати, що стало ся, як напастники вже втекли.

— **Сегорічна зима** лишить хиба на довгі лїта по собі споминки. Звичайно в січни бувають найострійші морози а сегорічний січень виказує по кілька степенів тепла. Замість снїгу паде дощ а й той снїг, що ще трохи лежав, майже вже зовсім стопив ся. Бувають навіть такі днї, що здає ся, як колиб де в затишних місцях під горбами до полудня мали вже цвисти й перші весняні цвіти. Та й справдї в сторонах коло Відня нїби вже зачинає ся весна. Так доносять з Гайнбаха у віденьскім лїсї, що там з рана буває по 5 степенів

базару Самарітен. Там можеш від него легко згубити ся і прийти до мене а він і сам зайде до свого готелю.

На то відповіла Кеті по нїмецки, що вже зрозуміла.

Але вуйко Відеман не дав ся так легко затуманити, як їм здавало ся. Підчас коли на сценї якась співачка виспівувала свої піснї, він нараз відозвав ся: Але от що я хотів сказати. Тото ваше французске базіканє якесь менї підозріне. Чей може не схочете вернути до давної дурницї!

Тодї Віктор Боже виступив нараз з такою великою відвагою, що ще перед хвилькою сам собі був би не вірив. — Любий вуйку, не знаю, що ви називаєте дурницею. Того преці, що ми обоє мимо розлуки і далекої віддалї любимо ся, нїколи не змінимо.

Настала перерва, котру заповнили тремольо співачки і набиванє вуйкового носа сьвіжою табакою. А відтак відозвав ся Відеман зовсїм спокійно: Їй тепер вісїмнайцять а тобі двайцять чотири. На якій же основі хочете побирати ся? Чим ти?

— Писателем.

Відеман аж нїби здивував ся. — Ну, то позволь же, що тебе спитаю: кілько ти вже заробив?

— Ну, то правда, що ще не богато, але —

Відеман перебив єму: А як гадаєш, чи богато ще натім заробиш?

— А вжеж! Треба бо вам знати, вуйку, кілько тут писатель нераз заробляє. І Віктор Боже зачав розповідати, як величезні суми згортають париські автори.

Вуйко Відеман дав собі дійстно промовити до розуму. — Ну, та я не жадаю сто тисячів франків. Ти преці маєш маленьке майно а Кеті дістане колись навіть трохи більше. Але коли ти викажеш ся першими заробленими десяти тисячами франків, то я вже не буду противити ся.

— Отже видиш! — відозвала ся тут Кеті одушевлена. — Коли они тут тілько заробляють, то чей тобі прийде ся зовсїм легко заробити тих мізерних десять тисячів.

— Зовсїм легко, Кеті?

Таке питанє поставив Віктор Боже і сам собі в души і ті зароблені перші десять тисячів видів десь так далеко перед собою, що они зовсїм щезали єму з очий.

— Але тепер не говорім о тім — відозвав ся Відеман. — Я додержу свого слова, але ти мусиш і свого додержати.

А Кеті повна надії закінчила: От видиш!

*

Комісар полициї Фалльо мав богато роботи. Що справу не віддали єго товаришеви, з котрим він спільно мав дозір над Люврoм, лиш на него здали викритє злодїя і відзисканє славного дияменту, то уважав він за свій особистий успіх. Суперництво, яке панувало завсїгди між обома урядниками, переважувало доси вагу судьби на сторону Рамеллєра, котрому щастє доси завсїгди сприяло і він все ще в пору уткнув свій ніс в такі справи, котрі викликували дивовижу та займали паріскі ґазети а єго імя висували завсїгди наперед. Що Рамеллєрови удавало ся доси завсїгди все викрити як слїд, приписував Фалльо не здібности свого товариша, лиш поясняв то щастєм і нездібностию виновників. Тепер же здали на него справу, в котрій він мав поставити ясний доказ своєї здібности.

Він сидів в своїй канцелярії в комісарияті першого округа. Звідтам дивив ся він крізь вікно на стоячу свобідно вежу церкви Сен-Жермен-ль'Осерроа а при тім міг також видїти і праве крило Лювру. Аж ось несподївано завізвали єго до телефону.

„Реґента“ хтось зрабував, а він, Роберт Фалльо, мав вести слїдство. При тім набрав він такої сьвідомости себе і так величезної надії, що вже зиркав на дірку від ґузика, в котрій красувала би ся знамените ленточка почетної леґії.

Він побіг чим скорше до Лювру, де вже коло входових дверий стояли полицисти, щоби нїкого анї не впускати анї не випускати. Кількома скоками побіг сходами на гору, перейшов через салю Ляказ, не глянувши навіть на образи і зайшов через ротунду на ґалерию Аполльона.

Тут побачив він вже громадку розмавляючих і розкладаючих руками людий, що збили ся в купку коло зелїзної бариєри, що окружала склянну шафу. Єго урядового завізваня всї послухали і вийшли до сусїдної салї, щоби там заждати на дальші розпорядженя.

(Дальше буде).

тепла а земля зачинає огрівати ся і парує так як з початком весни. Місцями зачинають вже цвисти білі підсніжки і жовтенькі божі ключики. В огородах вилазять вже т. зв. дожджеві хробаки, котрі звичайно о сїй порі сидять ще глубоко в землї. Робітники в лїсї знайшли онодги зелену жабку, котра вже скакала собі по травицї. Коли ще й лютий буде так лагідний, то кажуть, що у Віденьскім лїсї буде се від двайцяти лїт найлагіднїйша зима. У нас звичайно на Иордан буває коли вже не остра зима, то бодай така студінь, що земля ще добре замерзла а ріки лїд покриває. Чи сего року на Иордан буде можна з леду вирізувати хрест на рицї або ставі, сумніваємо ся. Подібна тепла зима була в 1861 р., коли то н. пр. в Коломийщинї вже давно перед Иорданом сплила була по ріках вся крига.

— **Процес Янїни Боровскої**, котрий веде ся вже від кількох днїв, все ще не вияснив загадочної смерти адвоката Левицкого. Боровска обстає при тім, що він сам відобрав собі житє. Признала однак то, що они любили ся і що мали тїснїйші зносини з собою. Боровска есть дуже ослаблена. Нинїшної ночи сон єї не брав ся. Нинї рано перед 9 год. принесено єї до судової салї на дальшу розправу, а она при входї зімлїла. Стан єї здоровля не дозволив вести розправи дальше і внаслїдок зарядженя лїкарів, предсїдатель відрочив розправу дальше. Знатоки фахові орекли, що плями в альбумі, знайденім в помешканю Левицкого, не походять з крови. Капелян вязничний заперечує чутку розпущену деякими ґазетами, мов би то він мав якісь сонні привиди і внаслїдок того хотів іти в ночи зі сьв. Тайнами до Боровскої. Єсть то хоч би вже длятого не можливе, що він мешкає в монастири, котрий есть цїлу ніч замкнений.

— **З судової салї**. Перед львівским судом присяжних розпочала ся вчера розправа против Венедикта Вінкентия Кумановского, родом з Куманович на россійскім Подїлю, лїт 34, без становиска і занятя. Прокураторня державна обжаловує его о обманьство, котрого допустив ся в той спосіб, що від кількох осіб вимантив хитро більші суми. Кумановский приїхав в сїчни 1908 до Львова і знайшов занятє у фірми Сосновский і Захариєвич, небавком однак стратив посаду. Через кілька місяців жив він в загадочний спосіб, аж наконець представляючись за богатого властителя більшої посїлости в Росиї, вимантив від асекурацийного аґента Болеслава Міґоцкого раз 500 К., даючи єму вексель зі сфальшованим підписом гр. Льва Ледоховского, пізнїйше знов вимантив від него 482 К. Відтак зарвав торговельника меблїв Меркля на 400 К. а співвластителя шлюсарскої фабрики п. Івана Дашка на 200 К. У вересни минувшого року виїхав він був до Чернівець і хотів там вимантити дорогий перстінь у одного з тамошних ювілєрів, але то єму не удало ся і Кумановского арештовано. Кумановский признає ся, що затягав легкодушно позички, але обманьства випирає ся і каже, що має в Росиї значне майно.

Господарство, промисл і торговля

— **Звіт Тов-а торговельно-промислового „Сокільский Базар" у Львові** за час від 1. липня до 31. грудня 1909.

В тім часї торги львівского складу зросли о 1972 К більше від торгів за той час в минулім роцї. Стан уділів з кінцем: липня 6317·30 К, серпня 6376·30 К, вересня 6420·30 К, жовтня 6462·86 К, падолиста 6462·86 К, грудня 6587·86 К. На уділи вплавало пересічно по 45·20 К. Стан фонду рез. з кінцем: липня 428·73 К, серпня 428·73 К, вересня 434·57 К, жовтня 436·97 К, падолиста 438·17 К, грудня 452·19 К. На рез. фонд вплавало місячно пересічно по К 3·91. Стан вкладок з кінцем: липня 24.458·45 К, серпня 25.125·07 К, вересня 25·944.97 К, жовтня 27.298·17 К, падолиста 26.025·17 К, грудня 26.097·17 К. На вкладки вплавало пересічно місячно по К 273·12. Від 1. липня до 31. грудня 1909 обслужено в склепі осіб 21.675, то є 220 осіб денно. Склад в Стрию виказує нормальний розвій, натомість склад в Станиславові виказує в порівнаню до скількости Русинів в тім містї значнїйші торги, чим склад львівский торгує від місцевого населення. Проява ся вияснює ся більшим заінтересованєм Русинів з провінциї нашим економічним розвоєм чим львівских. Крім сего всї українські інституциї і уряди, духовна і сьвітска інтелїґенция, адвокатскі канцелярії попирають той склад.

До Товариства приступили в члени Вп. о. Лев Гузар, Михайло Стецкевич зі Львова, С. Сахринївна з Семенова, Семенець Ев. з Камінки струм., Роз. Будзіньска і Ол. Каминьска з Камінки струм., Мар. Білевич з Павлова, Дм. Зінко з Холоєва, Ол. Кроховский з Бартков, Вол. Завицкий з Барусова, др. В. Ганчаковский з Кракова, Тов. „Праця" з Бучача, Мих. Данилюк зі Спиткова, о. Гавр. Боднар зі Свистільник, Вол. Яницкий з Радинич, Оль. Левицка з Боднарова, Мих. Возняк зі Львова, Лук. Хемій з Америки, Мик. Тенюта зі Сходницї, о. П. Білиньский з Зарваницї, Ант. Микитила з Черновець, Тов. „Сокіл" в Терпополи, П. Малинович зі Станиславова, о. Вол. Семків зі Львова, Гр. Гуменюк з Тернополя, інж. Вол. Шухевич зі Львова, др. Иос. Партуцкий зі Станиславова. Всїх членів є доси 195 з 289 деклярованими уділами на суму 7225 корон. Один уділ виносить 25 К, вписове 2 К, порука подвійна. Процент від вкладок 5 прц. Для складів в Стрию і Станиславові внесено поданя о концесию на книгарню. Впроваджено нові артикули до продажи, як краватки, ковнїрцї, манкети, білі і кольорові сорочки, палицї, парасолї, карти до граня, вовняні шапки, рукавицї і скарпитки на зиму, судові друки і машини до писаня Адлєра. — *Дирекция.*

Телеґрами.

Відень 18 сїчня. Є. Вел. Цїсар приймав вчера на специяльній авдиєнциї міністра справ заграничних ґр. Еренталя.

Відень 18 сїчня. Нинї рано о 10 годинї приймив Цїсар на авдиєнциї був. угорского президента міністрів Векерля і був. членів его кабінету. О 11 год. з'явили ся на авдиєнциї члени нового кабінету з ґр. Кін-Гедерварім попереду і зложили присягу. Участь в тім торжественнім актї взяв міністер спільного скарбу бар. Буріян. Присягу зложили по черзї: Карль Гієронімі (мін. рільництва); ґр. Серенїй Беля (мін. торговлї); др. Фр. Секелїй (мін. справедливости); ґен. Сам. Газай (мін. гонведів); др. Володисл. Люкач (мін. фінансів). По заприсяженю приймив цїсар президента міністрів бар. Кін-Гедерварія на специяльній авдиєнциї.

Константинополь 18 сїчня. Вчера відбула ся довша конференция француского амбасадора з міністром справ заграничних в справі Тунісу.

Петербург 18 сїчня. Представителї міністерства скарбу відмовили участи в антиалькогольнім з'їздї, бо міністерству тому закинено потайну продаж напитків а поступованє правительства в справі горівчаного монополю названо на з'їздї злочином. Президиї з'їзду загрожено, що на случай, коли атаки на правительство повторять ся, з'їзд буде розвязаний.

Льондон 18 сїчня. До 1 год. в ночи вибрано загалом 92 унїонїстів, 77 лїбералів, 163 партиї робітничої, 13 націоналїстів. Унїонїсти зискали 37, лїберали 7, партия робітнича 1 мандат.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел минутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, 5·50, 7·25, **8·55**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8·40**, 9·50.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·20*), **2·05**, 5·53, **6·40**, 9·30.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11·00.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9·00.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 10·12.
З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9·44, 6·29*), 11·55*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9·28, 6·13*), 11·39*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8·20.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9·35.
„ 2/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9·35.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9·25,
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·15.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 26/9 11·45.
З Винник що дня 3·44.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий**.

КНИЖКИ

на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Наукоа. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всїх книгарнях в краю.

І. Образкові книжочки для дїтий.

Дїтвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелї дїтий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Лїтною порою, опр. 150 К.
Дїточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелї чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. I. і II. бр. по 50 с., опр 70 с.
Казки народні, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, третє нове видане бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценїчний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокоруда: Спомини з Атен в ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї. ч. I. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і его славні подвиги, бр. 16 с.

III. Книжки для шкільної молодїжи і для народу.

Молитвеник народний, нове розширене видане по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене видане, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дїтий, (друге попр. видане) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинцї і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, ново видане, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Днїпрова-Чайка, Коза-Дереза (дїточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-україньского письменства від XI.—XVIII. столїтя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужинї, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповіданя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю лїліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Пятка: На прічках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, третє видане, бр. 50 с., опр. 70 сот.
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Кониський: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Дивні пригоди Комаха Санґвінаі, бр. 48 сот.
Малий сьпіваник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цьвтів, ком. в 2. діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дівчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Королевский: Дві могилї, бр. 18 с., опр. 32 с.
Анґлїйскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капцї, бр. 60 с., опр. 90 с.
Збиточник Гумфрі (з анґлїйского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глїбів: Байки, бр. 10 с.
Історня куска хлїба (з французского), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплінґ: В Джунґлях, бр. 1 К опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґенди і оповідання, бр. 30 сот., опр. 50 с.
І. Б. Двоножний зьвір, бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяря, бр. 40 с., опр. 70 с.

З друкарні В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).